

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Igora Burgera na verejnom zasadnutí 16. augusta 2011 v Bratislave prerokoval dovolanie matky obvineného M. Š., M. Š., rod. S. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. októbra 2010, sp. zn. 4 To 37/2010 a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 14. októbra 2010, sp. zn. 4 To 37/2010 v časti týkajúcej sa obvineného M. Š. bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

porušený zákon

v ustanoveniach § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/, § 140 písm. a/ Tr. zák. v neprospech obvineného M. Š..

Tento rozsudok sa u obvineného M. Š. **z r u š u j e** vo výroku o vine z prípravy na zločin lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/, § 140 písm. a/ Tr. zák. ako aj vo výroku o treste.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Krajskému súdu v Nitre sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 25. marca 2010, sp. zn. 6 T 113/2009, bol obvinený M. Š. uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom v štádiu prípravy podľa § 20, § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) viackrát, v presne nezistenom období a čase od mesiaca marec 2008 do 04.08.2008 na presne nezistených miestach a v záložni, ktorá sa nachádza v L., na ulici J., viackrát požiadal a navádzal L. B., nar. X., trvale bytom V. - R., ulica D., aby pištoľou značky ČZ 24, výrobné číslo zbrane: X. s uzáverom výrobné číslo: X. v nelegálnej držbe, ktorú mu zakúpil obžalovaný M. Š. od doposiaľ nezistenej osoby v Ž., zastrelil a okradol J. Ď., nar. X., trvale bytom P.P., prevádzkovateľa zmenárne, ktorá sa nachádza v L., na ulici M., a to tým spôsobom, že tohto mal najskôr usmrtiť v presne nezistenom období a čase od mesiaca marec 2008 tak, že tohto mal požiadať o výmenu peňazí v mieste jeho trvalého bydliska, v P.P., v jeho rodinnom dome, následne mal J. Ď. pod hrozbou použitia zbrane prinútiť otvoriť trezor a prinútiť ho, aby obsah trezoru nahádzal do tašiek, kde po tomto mal J. Ď. zastreliť nelegálne držanou zbraňou, kde za uvedeným účelom mu tento viackrát ukázal dom J. Ď. v obci P., popísal mu jeho zvyky, a asi trikrát ho odviezol na jeho osobnom motorovom vozidle, neznámej značky a evidenčného čísla do obce P., nakoľko však obžalovaný L. B. nechcel J. Ď. zavraždiť a neustále sa vyhováral, že zabitie J. Ď. v jeho dome nie je možné, tak mu obžalovaný M. Š. povedal a navádzal ho v priebehu mesiaca apríl 2008, aby J. Ď. zabil po jeho príjazde do miesta jeho trvalého pobytu v obci P., na jeho osobnom motorovom vozidle značky A., striebornej farby, a to tým spôsobom, že po otvorení brány diaľkovým ovládaním J. Ď., mal prejsť do dvora rodinného domu, po zastavení osobného motorového vozidla J. Ď. mal k tomuto nastúpiť do jeho osobného motorového vozidla cez dvere zo strany spolujazdca a následne tohto pištoľou značky ČZ 24 prinútiť, aby ho s vozidlom odviezol na opustené miesto, kde mu mal J. Ď. pod hrozbou použitia zbrane vydať hotovosť, ktorú mal pri sebe a tohto mal L. B. následne zastreliť a jeho i s osobným motorovým vozidlom hodiť do nejakej rieky, alebo hustého porastu, pričom nevykonanie tohto skutku odôvodňoval L. B., obžalovanému M. Š. vymyslenou výhovorkou, že ho nemá do obce P. kto odvieť, kde po tomto obžalovaný M. Š. niekedy koncom mesiaca máj alebo jún 2008 v záložni, ktorá sa nachádza v L., na ulici J., pod zámienkou vymyslenej výmeny 600.000,- až 700.000,-

Českých korún a 2.000.- Eur na Slovenské koruny, o ktorej povedal J. Ď., požiadal L. B., aby s J. Ď. išiel na jeho osobnom motorovom vozidle do obce B. pri N., kde obžalovaný M. Š. povedal L. B., aby počas jazdy povedal J. Ď., že potrebuje ísť na "malú potrebu", po zastavení osobného motorového vozidla J. Ď. pri krajnici, mal tohto zastreliť zbraňou a následne zobrať J. Ď. tašku s peniazmi, ktorú mal pri sebe, potom prejsť cez pole do najbližšej dediny a zavolať si odtiaľ taxislužbu, ktorá by ho previezla do mesta L. a vrátiť sa do záložne, pretože však uvedený plán obžalovaného M. Š. na zabitie osoby J. Ď., L. B. nevykonával a opäť si vymyslel výhovorku, povedal mu obžalovaný M. Š., aby si na okradnutie osoby J. Ď., L. B. najal iné osoby, ktoré tohto prepahnú v L., na ulici M. pred zmenárňou, ktorú prevádzkuje, tomuto zoberú jeho tašky a taktiež jeho zlatú retiazku, ktorú nosí na krku, pričom uviedol, že to musí vyzeráť ako náhodná lúpež, následne mali uvedené osoby L. B. odovzdať v parku, ktorý sa nachádza v centre L. pri zmenárni veci, ktoré by boli odcudzené J. Ď., osoby mal L. B. poslať na benzínové čerpadlo Ö., v L., kde by im bola vyplatená obvineným M. Š. odmena vo výške 300.000,- Sk a L. B. sa mal vrátiť do zmenárne, resp. pred zmenáreň a mal nelegálne držanou pištoľou značky ČZ 24 zastreliť J. Ď. a presunúť sa do záložne, ktorá sa nachádza v L. na ulici J., pričom uvedený plán mal byť vykonaný dňa 04.08.2008 v čase okolo 07.00 hod., kedy následne prišlo pri vykonávaní tohto plánu k nepredvídaným okolnostiam a k následnému zastreleniu osôb Mgr. R. V., nar: X., trvale bytom N., ulica N. a I. R., nar. X., trvale bytom K., okres H., ktoré usmrtil L. B., a preto neprišlo k usmrteniu osoby J. Ď., za ktoré mal L. B. od obžalovaného M. Š. sľúbenú odmenu vo výške 1 až 1,5 milióna Slovenských korún, ako i presne neuvedenú hotovosť, ktorú by dostal z predaja nehnuteľností, na ktoré mal vlastnícke práva J. Ď., ale sú prepísané na osobu obžalovaného M. Š., pričom L. B. taktiež uviedol, že obžalovaný M. Š. mu potrebu zabitia J. Ď. odôvodňoval finančnými problémami, dlhmi voči iným osobám, ktoré nepozná, ako i tým, že v prípade smrti J. Ď. a predaja jeho nehnuteľností, ktoré sú písané na jeho osobu, by sa všetky finančné problémy obžalovaného M. Š. podľa jeho tvrdení vyriešili,

2) na presne nezistenom mieste v priebehu mesiacov jún až júl roku 2008 spoločným konaním po vzájomnej dohode, kedy M. Š. požiadal obžalovaného L. B. o zabezpečenie ľudí na vykonanie lúpeže na osobe J. Ď., nar. X., bytom P.P., okres L., a to tým spôsobom, že za použitia násilia sa mali zmocniť notebooku J. Ď. a rôznych zmeniek, ktoré tento prechovával v zmenárni v L. na ulici M., za čo obžalovanému L. B. sľúbil finančnú odmenu vo výške 300.000,- Sk, a následne obžalovaný L. B. na spáchanie uvedenej lúpeže naviedol I. R., nar. X., naposledy bytom K., okres H., ktorému ukázal objekt zmenárne v L. a popísal zvyky majiteľa J. Ď. ohľadne ranných príchodov do zmenárne, za čo obžalovaný L. B. sľúbil

I. R. odmenu vo výške 250.000,- Sk a I. R. mal lúpež vykonať v ranných hodinách o 07.00 hod. dňa 04.08.2008, a takto získané veci mal odovzdať obžalovanému L. B., ktorý ho mal podľa dohody čakať v parku pred zmenárňou, pričom I. R. začal spolupracovať s políciou, ktorá ich konanie monitorovala, čím k násiliu voči J. Ď. neprišlo.

Za to bol odsúdený podľa § 144 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 ods. 2 r. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku okrem obvineného L. B. (ktorého sa dotýkajú výroky o vine v bodoch 2/, 3/ a 4/ prvostupňového rozsudku) podal v zákonnej lehote odvolanie aj obvinený M. Š..

Na jeho podklade Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom zo 14. októbra 2010, sp. zn. 4 To 37/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obvineného M. Š. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd sám vo veci rozhodol tak, že obvineného M. Š. uznal za vinného z prípravy na zločin lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ (§ 140 písm. a/) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

na presne nezistenom mieste v priebehu mesiacov jún až júl roku 2008 požiadal obžalovaného L. B. o zabezpečenie nejakých ľudí na vykonanie lúpeže na osobe J. Ď., ktorí ju mali spáchať tým spôsobom, že za použitia násilia sa zmocnia jeho notebooku a rôznych zmeniek, ktoré tento prechovával v zmenárni na M. v L., za čo obžalovanému L. B. sľúbil finančnú odmenu 300.000,- Sk, na čo obžalovaný L. B. na spáchanie tejto lúpeže naviedol I. R., nar. X., ktorému ukázal objekt tejto zmenárne a popísal zvyky jej majiteľa J. Ď. ohľadne ranných príchodov do nej, za čo obžalovaný L. B. sľúbil I. R. odmenu 250 000 Sk s tým, že I. R. mal lúpež vykonať o 07.00 hodine dňa 4.8.2008 a ňou získané veci mal odovzdať obžalovanému L. B., ktorý ho mal podľa ich vzájomnej dohody čakať v parku pred zmenárňou, pričom I. R. začal spolupracovať

s políciou, ktorá toto ich konanie monitorovala, v dôsledku čoho ani k pokusu o túto lúpež nedošlo.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. j/ Tr. zák. a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Tr. zák.) na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Naproti tomu bol podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby krajského prokurátora v Nitre z 10. júla 2009, sp. zn. Kv 66/2008 pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak ako to bolo uvedené v bode 1/ zrušeného rozsudku Okresného súdu Nitra.

Pre úplnosť treba dodať, že Krajský súd v Nitre už citovaným rozsudkom podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné odvolanie obžalovaného L. B..

S výslovným písomným súhlasom obvineného M. Š., tak ako to upravuje ustanovenie § 369 ods. 5 Tr. por. podala proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. októbra 2010, sp. zn. 4 To 37/2010 dovolanie matka obvineného M. Š., M. Š., rod. S. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa názoru dovolateľky k naplneniu ňou uplatneného dovolacieho dôvodu malo dôjsť už tým, že obvinený M. Š. bol dvakrát uznaný za vinného pre ten istý skutok, a to jednak právoplatným výrokom o vine v bode 2/ rozsudku Okresného súdu Nitra z 25. marca 2010, sp. zn. 6 T 113/2009, spoločne s L. B. z prípravy na zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 13 ods. 1, § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ (§ 140 písm. a/) Tr. zák., lebo krajský súd tento výrok o vine v bode 2/ prvostupňového rozsudku nezrušil a odvolanie obžalovaného L. B. zamietol. Zároveň však bol obvinený M. Š. pre identický skutok (len po miernej úprave) opätovne uznaný za vinného dovolaním napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre tentoraz samostatne z prípravy na zločin

lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ (§ 140 písm. a) Tr. zák. Ide o právne neakceptovateľnú situáciu, pretože toho istého páchatel'a nie je možné dvakrát uznať za vinného pre ten istý skutok.

Použitý dovolací dôvod je však naplnený aj preto, že zistený skutok mal byť posúdený za okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby (§ 38 ods. 1 Tr. zák.) uvedenej v odseku 2 písm. e/ ustanovenia § 188 Tr. zák. (v spojitosti s § 140 písm. a/ Tr. zák.) len u obvineného L. B. a nie aj v prípade obvineného M. Š.. Tento totiž konal ako účastník v zmysle § 21 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. ako návodca a objednávateľ vo vzťahu k spoluobvinenému L. B., ktorý konal v snahe získať odmenu za spáchanie trestného činu, teda z osobitného motívu uvedeného v § 140 písm. a/ Tr. zák., t.j. na objednávku. U páchatel'a, ktorý iného objedná za odplatu na spáchanie trestného činu je použitie tohto osobitného kvalifikačného pojmu vylúčené a keďže konanie nedospelo ani do štádia pokusu, mal byť čin obvineného M. Š. právne kvalifikovaný ako príprava na zločin lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1 Tr. zák.

Dovolateľka napokon napriek deklarovanej vedomosti o nemožnosti namietania správnosti zistenia skutku takýto postup uplatnila, a to prostredníctvom nestotožnenia sa s hodnotením výpovedí spoluobvineného L. B. odvolacím súdom, ktoré podľa nej vyhodnotil neprípustne dvojakým spôsobom a síce ich považoval za vierohodné pokiaľ ide o skutok kvalifikovaný ako príprava zločinu lúpeže, ale zároveň za nevierohodné vo vzťahu ku skutku posudzovanému ako príprava úkladnej vraždy.

Z uvedených dôvodov dovolateľka M. Š., rod. S. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1. ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec vrátil tomuto súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Zástupca Generálneho prokurátora Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí dovolanie matky obvineného M. Š. zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por., lebo nebol preukázaný ňou uplatnený dovolací dôvod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a to oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 5 Tr. por. potom, čo obvinený M. Š., syn dovolateľky využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie) a bolo o ňom rozhodnuté (§ 372 Tr. por.),

pričom podané dovolanie prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) má obsahové náležitosti uvedené v § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a tiež to, že neprichádza do úvahy jeho odmietnutie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 Tr. por. Preto dovolací súd určil vo veci verejné zasadnutie a zistil, že bol splnený dovolateľkou M. Š., rod. S. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto, že skutok, ktorý je predmetom výroku o vine napadnutého rozsudku bol v rozpore so zákonom v neprospech obvineného M. Š. (a zhodne vyjmúc spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák. so zrušeným výrokom o vine v bode 2/ prvostupňového rozsudku u tohto obvineného) nesprávne právne posúdený ako príprava na zločin lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ (s poukazom na § 140 písm. a/) Tr. zák.

Neobstojí však námietka, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre došlo k neprípustnému dvojitému postihu obvineného M. Š. pre ten istý skutok ak porušeniu zásady „ne bis in idem“. O tvrdený právny stav by išlo len za situácie ak by nedošlo zo strany odvolacieho súdu k zrušeniu výroku o vine v bode 2/ rozsudku Okresného súdu Nitra z 25. marca 2010 vo vzťahu k obvinenému M. Š. a napriek tomu by bol tento obvinený nanovo uznaný za vinného z toho istého skutku, ktorý bol už predmetom prvostupňového rozsudku. Naznačeným postupom by vznikol stav, kedy by popri sebe existovali dva výroky o vine dotýkajúce sa identického skutku a za tejto situácie by také rozhodovanie odvolacieho súdu znamenalo porušenie ustanovenia § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. o neprípustnosti stíhania toho istého páchatel'a za ten istý skutok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a napĺňalo by s účinnosťou od 1. septembra 2011 zákonom č. 262/2011 Z.z. zavedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Zamietnutím odvolania obvineného L. B. zostal neodstránený rozpor v právnom posúdení konania tohto obvineného a obvineného M. Š. len v tom smere, keď v prípade obvineného L. B. bolo uzavreté, že išlo o prípravu v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. (s obvineným M. Š., kým u druhého z nich o samostatné konanie v rámci prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. podľa rozhodnutia odvolacieho súdu. V takom prípade mal byť reparaovaný výrok o vine v bode 2/ aj u obvineného L. B., no pokiaľ sa tak nestalo (dovolací súd pripomína, že otázka spolupáchateľstva v tomto prípade nie je tou, ktorá by zásadne mohla ovplyvniť postavenie obvinených - § 371 ods. 4 Tr. por. lebo spolupáchateľstvo nepredstavuje osobitnú formu trestného činu, ale je iba jednou z alternatívnych foriem trestnej súčinnosti), nemožno tvrdiť, že došlo k správoplatneniu výroku o vine v bode 2/ prvostupňového súdu aj u obvineného M. Š.. Tomuto názoru dovolateľky odporuje aj jej ďalšie

už správne tvrdenie, že o vine obvineného M. Š. nanovo rozhodol krajský súd po predchádzajúcom zrušení rozsudku okresného súdu. Zároveň treba dodať, že vo vzťahu k tomuto obvinenému išlo o zrušenie prvostupňového rozsudku v celom rozsahu a o nové rozhodnutie vo veci postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. (pri rešpektovaní zákazu reformatio in peius), pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa vo výroku o vine z prípravy na zločin lúpeže podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ (s poukazom na § 140 písm. a/) Tr. zák. boli zmenené len nepatrne, a odvolací súd teda rozhodol vo veci sám v podstate na tom istom skutkovom základe ako okresný súd. Na základe uvedeného nemohlo dôjsť k porušeniu zákona v tom smere, že obvinený M. Š. by bol dvakrát odsúdený pre ten istý skutok.

Taká okolnosť by však nemohla byť ani v prípade jej zistenia akceptovateľná v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., čo potvrdzuje aj už spomenutá novelizovaná úprava dotýkajúca sa s účinnosťou od 1. septembra 2011 aj dovolacích dôvodov, podľa ktorej sa na uvedenú situáciu vzťahuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. najvyšší súd vôbec neprihliadal na vyslovený nesúhlas dovolateľky s hodnotením vykonaných dôkazov, pretože takto nepriamo sa domáhala aj posudzovania správnosti zisteného skutku, čo v rámci tohto dovolacieho dôvodu prípustné nie je.

Iná situácia je pokiaľ ide o vyčítané právne chyby dotýkajúce sa kvalifikácie konania obvineného M. Š.. Z ustáleného skutku je nepochybné, že tento vystupoval ako objednávateľ vo vzťahu ku spoluobvinenému L. B. za účelom spáchania zločinu lúpeže na zmenárnikovi, poškodenom J. Ď., pričom spoluobvinenému za to sľúbil odmenu 300 000 Sk. Pre okolnosti naznačené v skutkovej vete výroku o vine nedošlo k dokonaniu a ani k pokusu zločinu lúpeže, a preto orgány činné v trestnom konaní a súdy dospeli k správne záveru, že išlo o štádium prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. na zločin lúpeže podľa § 188 Tr. zák.

Pri tomto trestnom čine je podľa odseku 2/ písm. e/ ustanovenia § 188 Tr. zák. okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby spáchanie činu z osobitného motívu, ktorým sa rozumie niektorý z druhov motívu uvedených v § 140 písm. a/ až e/ Tr. zák.

V prípade spáchania trestného činu na objednávku (§ 140 písm. a/ Tr. zák.), ktorá okolnosť sa uplatnila v posudzovanom prípade u oboch obvinených, treba tento osobitný

kvalifikačný znak vykladať tak (ako sa to správne uvádza aj v podanom dovolaní), že ide o konanie páchatel'a, odlišného od objednávateľ'a, ktorý spácha trestný čin po tom, ako si predtým taká osoba u neho spáchanie trestného činu objednala. Aplikácia tohto osobitného motívu je však vylúčená u objednávateľ'a (teda toho, kto iného spravidla za odplatu objedná na spáchanie trestného činu), pretože taká osoba sama nekoná na objednávku, ale objednávku na spáchanie trestného deliktu dáva.

Pokiaľ konanie páchatel'a (konajúceho na objednávku) dospeje aspoň do štádia pokusu na trestnom čine, konanie objednávateľ'a je postihnutelné ako účastníctvo podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pričom na jeho trestnú zodpovednosť sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, ovšem s výnimkou okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby v podobe osobitného motívu podľa § 140 písm. a/ Tr. zák., ktorý ako už bolo naznačené možno aplikovať len v prípade tej osoby, ktorá koná na základe objednávky. Ak ide o zločin a konanie nedospelo aspoň do štádia pokusu, konanie objednávateľ'a je trestne postihnutelné ako všeobecná forma trestnej činnosti v podobe prípravy na zločin podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. aj s možnou aplikáciou do úvahy prichádzajúcich okolností podmieňujúcich použitie prísnejšej trestnej sadzby s výnimkou okolnosti definovanej v § 140 písm. a/ Tr. zák.

Z uvedeného vyplýva, že sudy nižších stupňov pochybili, keď konanie obvineného M. Š. v prípade skutku zakladajúceho znaky prípravy na zločin lúpeže posúdili aj podľa odseku 2 písm. e/ § 188 Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák. lebo u neho ako objednávateľ'a bolo použitie tejto okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby vylúčené.

Z uvedených dôvodov preto najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil vo výroku tohto rozsudku uvedené porušenie zákona v neprospech obvineného M. Š., súčasne podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutú chybnú časť rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. októbra 2010, sp. zn. 4 To 37/2010, u obvineného M. Š. ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozsudku (zrušený výrok o vine a o treste) obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol s tým, že podľa § 391 ods. 1 Tr. por. bude krajský súd viazaný v tomto rozsudku dovolacím súdom vysloveným právnym názorom, ktorý sa dotýka otázky trestného práva hmotného.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. augusta 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková